

Republika Hrvatska
Županijski sud u Rijeci
Žrtava fašizma 7
51000 Rijeka

Poslovni broj: GŽ-3079/2020-3

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

Županijski sud u Rijeci, u vijeću sastavljenom od sudaca Duška Abramovića, predsjednika vijeća, Dubravke Butković Brljačić, članice vijeća i sutkinje izvijestiteljice i Lidije Oštarić Pogarčić, članice vijeća, u jednostavnom postupku stečaja nad imovinom potrošača Mire Kahlina, iz Stružeca, Ulica Zapolic 21, OIB: 52954962774, odlučujući o žalbi vjerovnika Eos Matrix d.o.o. iz Zagreba, Horvatova 82, OIB: 76674680107, izjavljenoj protiv rješenja Općinskog suda u Kutini, poslovni broj 12 Sp-157/2020-5 od 16. srpnja 2020., u sjednici vijeća održanoj 8. rujna 2020.,

r i j e š i o j e

Odbija se žalba vjerovnika Eos Matrix d.o.o. kao neosnovana i rješenje Općinskog suda u Kutini, poslovni broj 12 Sp-157/2020-5 od 16. srpnja 2020. potvrđuje.

Obrazloženje

Rješenjem suda prvog stupnja otvoren je jednostavni postupak stečaja nad imovinom potrošača Mire Kahlina (točka I izreke), zaključen je jednostavni postupak stečaja nad imovinom imenovanog potrošača (točka II izreke), te je odlučeno da se oslobađa potrošač od preostalih obveza u odnosu na osnove za plaćanje i vjerovnike, pobliže navedeno točkom III izreke citiranog rješenja.

Protiv tog rješenja žali se vjerovnik Eos Matrix d.o.o. iz svih žalbenih razloga propisanih odredbom čl. 353. st. 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 28/13, 89/14, 70/19; dalje ZPP) koji se primjenjuje na temelju čl. 10. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15 i 104/17 – dalje SZ) u svezi čl. 23.i čl.79. Zakona o stečaju potrošača („Narodne novine“ broj 100/15 i 67/18 – dalje ZSP).

U žalbi vjerovnik ističe kako je bilo dovoljno da svojim podneskom ospori popis imovine potrošača te smatra da nije imao dužnost obavijestiti sud o postojanju druge imovine koja bi se mogla unovčiti iz stečajne mase jer da to nije propisano odredbom čl. 79. f st. 1. ZSP-a, prema kojoj vjerovnik ima pravo izbora hoće li samo osporiti popis imovine koju je dostavio potrošač ili će obavijestiti sud o imovini koja bi se mogla unovčiti. Drži da se mora presumirati da svaka osoba ima u vlasništvu određene pokretnine koje se nalaze u nekretnini u kojoj živi te ukoliko je dužnik u radnom odnosu, a nije naveo da ima imovinu, isti nije pošten, jer se svaka vrsta primanja smatra financijskom imovinom, koja se mora uvrstiti u popis imovine.

Predlaže ukinuti pobijano rješenje i predmet vratiti sudu prvog stupnja na ponovni postupak.

Žalba nije osnovana.

Ispitujući pobijano rješenje u okviru istaknutih žalbenih razloga, a pazeći po službenoj dužnosti u smislu odredbe čl. 365. st. 2. ZPP-a, na postojanje apsolutno bitnih povreda postupka, ovaj sud nije utvrdio da bi donošenjem pobijanog rješenja bila počinjena neka od navedenih povreda postupka, pa tako niti ona iz odredbe čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP-a, na koju se sadržajno upire žalbenim navodima, budući da rješenje sadrži razloge o odlučnim činjenicama koji nisu u proturječju, te je rješenje moguće ispitati.

Isto tako, donošenjem pobijanog rješenja sud prvog stupnja pravilno je primijenio materijalno pravo.

Naime, u provedenom je postupku utvrđeno da je Financijska agencija (dalje: Fina) podnijela sudu prijedlog za provedbu jednostavnog postupka stečaja nad imovinom potrošača Mire Kahlina, da se potrošač u zakonskom roku nije očitovao je li suglasan s provedbom jednostavnog postupka stečaja potrošača nad njegovom imovinom, niti je dostavio popis imovine pa se smatra da je suglasan s tim postupkom prema zakonskoj presumpciji iz čl. 79.c st. 2. ZSP-a.

Uvidom u podatke iz Očevidnika redoslijeda osnova za plaćanje (dalje Očevidnik) koji vodi Fina, utvrđeno je da potrošač ima u razdoblju duljem od tri godine (razdoblje neprekinute blokade od 2795 dana) evidentirane tražbine radi prisilnog ostvarenja s osnove glavnice po čl. 79.a st. 2. ZSP-a u ukupnom iznosu do 20.000,00 kn kako su navedene točkom III izreke rješenja.

Sud utvrđuje i da je sukladno odredbi čl. 79. f st. 2. ZSP-a od Fina-e pribavio podatke iz Očevidnika te podatke o imovini potrošača te je utvrdio da potrošač nema pokretnina, tražbina, dionica, poslovnih udjela, vrijednosnih papira, drugih imovinskih ili materijalnih prava, odnosno da nema imovine koja bi se mogla unovčiti kao stečajna masa – čl. 79. i st. 1. ZSP-a, te da ne postoje razlozi za uskratu oslobođenja od preostalih obveza iz čl. 75. ZSP.

K tome, utvrđuje da vjerovnici potrošača nisu povodom poziva iz oglasa objavljenog na mrežnoj stranici e-oglasna ploča sudova, obavijestili sud o postojanju druge imovine koja bi se mogla unovčiti kao stečajna masa.

Slijedom izloženoga sud prvog stupnja utvrđuje da su se ispunile zakonske pretpostavke propisane odredbama čl. 79.g st. 1. i 4. ZSP-a za donošenje pobijanog rješenja.

Suprotno žalbenim navodima vjerovnika, pravilno je sud prvog stupnja utvrdio da su se u konkretnom slučaju ispunile pretpostavke iz odredbi čl. 79. g st. 1. ZSP-a za otvaranje i istovremeno zaključenje stečajnog postupka nad imovinom potrošača, kao i pretpostavke iz odredbe čl. 79. g st. 4. ZSP-a za oslobođenje potrošača od preostalih obveza u odnosu na osnove za plaćanje i u odnosu na vjerovnike iz čl. 79. a ZSP-a, kako je to pobliže navedeno izrekom citiranog rješenja.

U odnosu na žalbene navode za odgovoriti je da je sud prvog stupnja izvršio po službenoj dužnosti provjeru podataka koje mu je dostavila Fina, kao i uvidom u podatke iz evidencije dohodaka i primitaka Porezne uprave, Ministarstva unutarnjih poslova, Hrvatske agencije za civilno zrakoplovstvo, Visokog trgovačkog suda, Središnjeg klirinškog depozitarnog društva, Ministarstva pomorstva prometa i infrastrukture i Zajedničkog informacijskog sustava zemljišnih knjiga i katastra, i tom provjerom utvrdio da potrošač nema ovršive imovine. Protivno navodima žalitelja, sud nije bio dužan vršiti druga istraživanja na okolnosti utvrđenja ima li potrošač imovine.

Neosnovani su žalbeni navodi o mogućem postupanju i obvezama vjerovnika vezano za utvrđivanje eventualno postojeće imovine potrošača.

Člankom 79. f st. 1. alineja 3. ZSP-a propisano je da se vjerovnici potrošača pozivaju da u roku od 45 dana od objave oglasa ospore popis imovine koji je dostavio potrošač i/ili da obavijeste sud o imovini potrošača koja bi se mogla unovčiti kao stečajna masa u slučaju da jednostavni postupak stečaja potrošača bude otvoren te da dostave dokaze na kojima temelje svoje tvrdnje. Dakle, vjerovnik bilo da osporava popis imovine ili dostavljenju obavijest o imovini potrošača treba dostaviti dokaze za takve svoje tvrdnje. Suprotno žalbenim navodima, ne presumira se da svaka osoba u svom vlasništvu ima određene pokretnine, već je svaki vjerovnik koji tvrdi da potrošač ima određenu imovinu dužan svoje navode o toj imovini potkrijepiti dostavljanjem dokaza iz kojih će sud utvrditi ima li potrošač i kakvu imovinu.

U ovom slučaju vjerovnik to nije učinio jer svoje tvrdnje ničim nije dokazano. Osim toga, sud prvog stupnja je vanjskom provjerom došao do podataka koji potvrđuju razloge za utvrđivanje vrijednosti potrošačevih pokretnina odnosno prava sukladno čl. 79.f st. 2. i 3. ZSP-a, te da potrošač s obzirom na višegodišnju blokadu, nema ovršive imovine.

Prema tome, vanjska provjera provedena je u skladu s odredbom čl. 24. st. 3. ZSP-a pa vjerovnik bez osnove prigovara da u ovom slučaju sud nije utvrdio vrijednost ovršive imovine potrošača.

U konkretnom slučaju potrošač se nije očitovao na poziv suda je li suglasan sa provođenjem postupka niti je dostavio popis imovine iz koje bi se mogli namiriti njegovi vjerovnici. Prema zaključku sa sastanka predsjednika Građanskih odjela županijskih sudova i Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske održanog 27. studenog 2019., u takvoj situaciji se smatra da je potrošač suglasan s tim postupkom prema zakonskoj presumpciji članka 79.c stavak 2. ZSP-a. Međutim, u ovoj se situaciji ne primjenjuje druga zakonska presumpcija iz članka 79.c stavak 3. ZSP-a o tome da se smatra da je potrošač izjavio da nema imovine iz koje bi se mogli namiriti njegovi vjerovnici. Kako se naime potrošač uopće nije očitovao niti dostavio popis svoje imovine u kojem bi eventualno prikazao krive podatke o imovini ili iste zatajio to se takvo postupanje ne može uzimati na njegovu štetu.

Dakle, iz priloženih isprava proizlazi da su u Očevidniku koji vodi Fina na dan otvaranja jednostavnog postupka stečaja potrošača bile evidentirane neizvršene osnove za plaćanje radi prisilnog ostvarenja tražbine, u iznosu do 20.000,00 kn s osnova glavnice, da je razdoblje u kojem je potrošač imao evidentirane neizvršene osnove neprekinuto trajalo duže od tri godine, te da nisu utvrđene činjenice iz kojih bi se moglo zaključiti da se radi o nepoštenom potrošaču.

Slijedom izloženoga ispunile su se zakonske pretpostavke iz odredbi čl.79.g st.1. i 4. ZSP-a za otvaranje i zaključenje jednostavnog postupka stečaja potrošača te oslobođenje potrošača od preostalih obveza u odnosu na vjerovnike iz čl.79. a ZSP-a, iz kojih razloga je pozivom na odredbu iz čl. 380. t. 2. ZPP-a u svezi čl. 10. SZ-a te čl. 23. i 79. o ZSP-a odlučeno kao u izreci ovog rješenja.

U Rijeci 8. rujna 2020.

Predsjednik vijeća

Duško Abramović

Broj zapisa: **17898-ccfb1**

Kontrolni broj: **0f1d8-9cbdd-15dbb**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=DUŠKO ABRAMOVIĆ, L=RIJEKA, O=ŽUPANIJSKI SUD U RIJECI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku,
Županijski sud u Rijeci potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.